

Изворът на бълоногата

ТЕКСТ:
ПЕТКО Р. СЛАВЕЙКОВЪ

РИСУНКИ:
ПЕНА ГЕНЕВА

1
Юлери чешма градили
въ село се дума разчуло
че съ ѝ гергана вградили.

Ходи Никола, дохажда,
води и врачки, знахари;
съ разни я билки църиха,
отъ нищо не ѝ преиди.

Година време не сключи,
богу душица предаде...

Истина било - тъй стана.
Залинъ мома Гергана -
като листъ рано озинобенъ.
Кръя Гергана на крака
нѣщо ми до три месеца,
легна Гергана на дрехи.

Веичко я село пожали,
и веички еж се събрали -
веѣкой свещница запали....

Никола въренъ любовникъ,
рано ранява у вторникъ
та си на гроба отива.
съ бѣль тамянъ гроба прикадалъ
съ руино го винце покриялъ
и въщеница запалилъ.

Върналъ се отъ гробъ
Никола,
но не се върналъ
дома си,
и доденъ днешенъ
нѣма го....

Счушасе само дълбоко
ца фарата - му тъмната
тъжно да свири и тънне
кога се вести Гергана,
тамъ на чешмата седа-
нала,
на месечинка да преде

